

blicandis mutuum sibi præstent auxilium. iv. Ut A qui promoti sunt ad Beneficia curam animarum habentia, infra annum ad Presbyteratus Ordinem suscipiendum compellantur, exceptis Archidiaconis, quibus sufficit ut Diaconi sint. v. Ut expensæ ab Episcopis aut Rectoribus Ecclesiarum factæ in receptione Legatorum aut Nunciorum Apostolicorum, de communi contributione Ecclesiarum totius Dioceseos solvantur. vi. Ut Clericis in Personatibus & Dignitatibus Ecclesiæ constitutis, certi redditus ab Episcopis vel Capitulis assignentur. vii. Ut Clerici qui secularium defensionem contra Episcopos quaesierint, excommunicatione plectantur: immo & Beneficiorum privatione, si contempserint. viii. Ut Clericus, qui Episcopum, Præpositum, vel alium in Dignitate constitutum, aut Canonicum, verbis aut factis læserit, ad Beneficium illius Ecclesiæ non admittatur, nisi illi satisfecerit, cui introgavit injuriam.

ARTICULUS XXX.

De Concilio Redonensi.

A Nno Christi millesimo ducentesimo septuagesimo tertio, die Lunæ post Ascensionem Domini, Joannes de Monteforelli Turonensis Archiepiscopus, Provinciale Concilium Redonis celebravit, in quo septem Statuta edita sunt. I. In eos qui manus violentas Episcopo, Abbati, vel Abbatissæ intulerint, aut in eorum domos ignem immiserint, aut Virum Ecclesiasticum occiderint vel mutilaverint. Hos anathemate ferit Synodus, & omni Beneficio Ecclesiastico, tam obtento quam obtinendo, ipso facto privatos dicit, si Clerici sint: si vero Laici, eorum liberos ac nepotes ad tertium usque gradum arceat. II. Ecclesias Parochiales ad firmam dari prohibet, nisi firmatio, juxta Episcopi arbitrium, tanta portio reliquatur, quod Christi pauperibus concedens hospitalitas valeat exhiberi: Quia QUICQUID HABENT CLERICI, PAUPERUM EST, & domus eorum debent esse communes: & ideo indecens videtur, si de bonis Ecclesiasticis Christi pauperibus hospitalitas negaretur. III. Ne Abbates, Priores, Administratores, translati, vel transferentes, Prioratus vacantes bonis in iis inventis ita spoliarent, quin Prioribus & Monachis in iis morantibus sufficiens provisio remaneat usque ad tempora collectarum, sub pœna suspensionis ipso facto incurrenda. IV. Qui bona Ecclesiastica invaserint, occupaverint, detinuerint, ipso facto excommunicati denunciantur. V. Declarat hoc in casu bona Ecclesiastica intelligi, non solum propria Clericorum, verum etiam deposita, commodata, & ab eis conductæ, & precario concessæ, & quorum habent Ecclesiasticæ personæ possessionem aut detentionem quamcumque, & quæ in earum servitio capiuntur: necnon si earum homines, & bona eorundem hominum, qui Jurisdictioni temporali Ecclesiæ subsunt, capiuntur. VI. Declarat quemlibet Episcopum, in sua Diocesi, excommunicatos vel suspensos à Synodo posse absolvere. VII. Concilia omnia Provincialia per suos Prædecessores celebrata Patres renovant & confirmant.

ARTICULUS XXXI.

De Conciliis Saltzburgenfis.

I. A Nno Christi millesimo ducentesimo septuagesimo quarto, Fridericus Saltzburgenfis Archiepiscopus & Sedis Apostolicæ Legatus Provinciale Concilium in Metropoli sua celebravit, in quo Decreta Concilii Oecumenici Lugdunensis 11. proximè celebrati promulgata sunt, utque in omnibus Provinciæ Ecclesiis publ. carentur ac observarentur, statutum est. Constitutionibus etiam Gerdonis Tituli S. Laurentii in Lucina Presbyteri Cardinalis, & Sedis Apostolicæ in Provincia Saltzburgenfi quondam Legati, in Concilio Vienne anni mcccxxv. editis novum robur additum est, earumque executio imperata. Secundum hæc, viginti quatuor Capitulis Ecclesiastica Disciplina sancita est. I. Abbatibus Ordinis Benedictini jubet, ut annis singulis Capitula Provincialia celebrent, quorum neglecta celebratione, observantia Regularis collapsa est. 11. Monachos fugitivos revocari præcipit, enormiter delinquentes carceribus recludi. Vetat Abbatibus ne Monachos ad strictiorem Ordinem transcentes ab obedientia absolvant, quæ Monachorum ossibus inseparabiliter est affixa. 111. Pravam consuetudinem improbat, quæ Abbates pro levibus excessibus, & nonnullam simulatis offensis, passim & indifferenter de Monasteriis ad Monasteria Monachos suos mittebant; cum delictum potius illis puniri & mori debeat, ubi committitur & patitur; cum nec tales missi ad alia Monasteria, peccata sua lugeant, sed vagentur potius dissoluti. Statuit propterea Synodus, ut si Monachum ad alia Monasteria transmitti necessitas postulet, id Abbat non liceat, nisi causa missionis, & tempus reditus per loci Episcopum ordinentur. iv. Pontificalium indumentorum usu, sacrarum vestium & valorum benedictione, Indulgentiarum concessione, Abbatibus interdicit, nisi in proxima Synodo Provinciali fidem fecerint Privilegiorum, quibus hanc sibi vendicant potestatem. v. Id Canonici etiam Regularibus prohibet: Ceterum de aliis quæ ad Regularum observantiam & morum correctionem pertinent, in Provincialibus Capitulis statui jubet. vi. Commisam cuicumque Religioni vel Ordini, aut Fratribus Ordinum potestatem Confessiones audiendi, remissiones & indulgentias largiendi, & alia obeundi munia Sacerdotalia aut Pontificalia, omnino revocat. vii. Præcipit ut qui plura Beneficia possident, aut eo, quod ultimo recepere, sint contenti; aut in Synodo legitimis documentis probent, secum esse per eum, qui de jure hoc facere potuerit, dispensatum. viii. Omnes & singulos Clericos curam animarum habentes, ad personalem in Beneficiis residentiam revocat sub pœna suspensionis à perceptione fructuum, & administratione temporalium. ix. Eandem pœnam in eos decernit, qui infra tempus à Canone statutum Ordines non susceperint, quos ipsorum Beneficia postulant. x. De Vicariorum institutione & congrua portione decernit. xi. De tonsura & habitu Clericorum, xii. & xiii. Clericos non viatores, in sacris Ordinibus constitutos, qui tabernam absque evidenti & honesta causa ingressi fuerint, aut ad aleas, vel raxillos luserint, ab Officio suspendunt, Sacerdotem excommunicatum vel suspensum, qui se Divinis ingesserit, Episcopali carceri mancipari jubent. xiv. Excommunicationis & carceris pœna damnat eos qui Clericum vel Monachum pro criminibus suis à Prælato carceri addictum, fracto

Saltzburgen
five Salzbüt-
gam, Saltz-
burg, urbs
Archiepiscopi
pali in Ba-
vatis.

Summa Ca.
nonum.

Monastica
disciplina.

Obedientia.

Delicta Mo-
nachorum il-
lic punienda,
ubi committuntur.

Beneficiorum
pluralitas ve-
tita.

Residentia in
beneficiis qui-
bus animarū
cura annexa
est.

Suspensionis
pœna in Cle-
ricos taber-
nam ingre-
dientes de-
coctat.